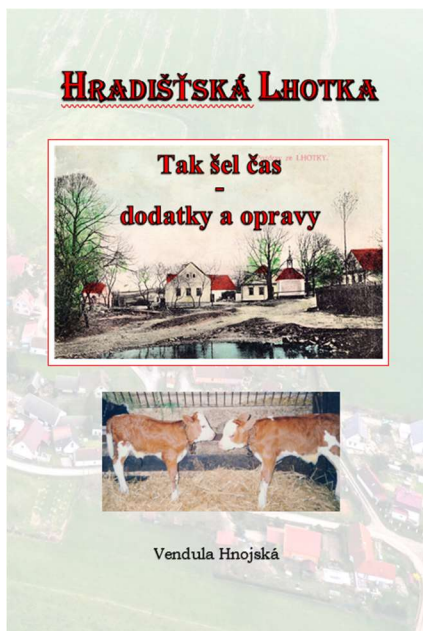

Vážený čtenáři,

ke knize Hradištská Lhotka – Tak šel čas sepsané v letech 2023–2024 se po jejím vydání rozproučila diskuse mezi lhoteckými rodáky a místními občany. Někteří čtenáři objevili nesprávné údaje, které dle svých vzpomínek upřesnili. Poďkování za opravy a doplnění patří zejména Pavlu Královi, a to:

- str. 10 popiska pod fotografií: J. Staněk, V. Otec a J. Voříšek.
- str. 62: Marie Fialová krmila v družstvu s Marií Královou tuberkulózní krávy.
- str. 67: O dobytek se tu staraly družstevnice domácí Bečvářová z čp. 6, Bečvářová z čp. 10 a Uzloví z čp. 17.
- str. 114: Josef Fiala (1936–1991) pracoval jako elektrikář ve stavebním podniku v Blovičích, později byl závozníkem v družstvu s panem Olahem ze Smederova.
- str. 159: Josef Lajbl (*1928 Kolvín)
- str. 162: Amálie Herejková, byla rozená Vraná, nikoliv Černá.

- str. 162: Marie, roz. Herejková, nosila buchty na pole svému tatínkovi Josefovi Herejkovi, nikoli svému dědečkovi Františkovi.
- str. 164: Jaroslav Voříšek se narodil v roce 1953, nikoliv 1955.

Mrzí mě, že jsem, dle pozůstalých příbuzných z Hradištské Lhotky čp. 13, nepřesně interpretovala pro rodinu velmi bolestivý příběh. Upřímně toho lituji a pozůstalým se ještě jednou hluboce omlouvám.

Nejvíce diskutovaná je kapitola Jednotné zemědělské družstvo. Bohužel vzhledem k tomu, že se nedochoval archivní materiál, resp. není v blovickém archivu, ani v archivu nástupnické organizaci někdejšího JZD, respektive pozdějšího statku, vycházela jsem ze vzpomínek pamětníků a zápisů v kronice vedené paní Pracnovou.

Z vědeckého hlediska nebyl důvod dotazovat se občanů a rodáků, kteří se v době vzniku místního JZD teprve narodili a složitou dobu tedy mají logicky zidealizovanou, tak jako má vzpomínky na dětství většina z nás. Pokud jsou některé informace v rozporu s pamětí či zkušeností jednotlivců či skupin, je to přirozené – kolektivní paměť vesnice bývá často mozaikou různých vzpomínek, interpretací, emocí i společenského postavení.

Kniha vyšla z vědecké metody „oral history“ – tudíž z vyprávění jednotlivých přímých účastníků akce. Neměla ambici být neomylnou kronikou, nýbrž přiblížením běžného života obce ve 20. století budoucím generacím.